

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.8.2013
C(2013) 5117 final

Stimate Doamnă Președinte,

Comisia mulțumește Camerei Deputaților pentru Opinia sa referitoare la propunerea de directivă privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale [COM (2011) 895 final], la propunerea de directivă privind achizițiile publice [COM (2011) 896 final] și la propunerea de directivă privind atribuirea contractelor de concesiune [COM (2011) 897 final] și își cere scuze pentru întârzierea răspunsului său.

În această opinie au fost abordate mai multe aspecte ale propunerilor, cu privire la care Comisia ar dori să ofere unele explicații suplimentare.

În ceea ce privește observațiile dumneavoastră referitoare la propunerea de directivă privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, Comisia a luat act de preocupările exprimate cu privire la dificultățile de punere în aplicare care ar putea rezulta din definiția propusă a noțiunii de „achiziții mixte” și din metodele propuse pentru calcularea pragurilor. Comisia ar dori să informeze Camera Deputaților că dispozițiile relevante ar trebui, în principiu, să fie clarificate în contextul actualei proceduri legislative ordinare.

În ceea ce privește propunerea de directivă privind achizițiile publice, Camera Deputaților a exprimat preocupări cu privire la pragurile prevăzute la articolul 4, și, în special, a solicitat să se ridice pragul pentru procedurile organizate de autoritățile locale și regionale de la 200 000 EUR la 500 000 EUR (ca și în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice enumerate în anexa XVI).

Comisia ar dori să sublinieze faptul că directivele privind achizițiile publice au ca scop punerea în aplicare a principiilor fundamentale ale liberei circulații a mărfurilor, libertății de stabilire și libertății de a presta servicii, precum și a principiilor egalității de tratament, nediscriminării, recunoașterii reciproce, proporționalității și transparenței. Prin urmare, aceste directive nu aduc atingere în niciun fel articolului 4 alineatul (2) din TUE privind respectarea de către Uniune a identității naționale a statelor membre, inerentă structurilor lor politice și constituționale fundamentale, inclusiv în ceea ce privește autonomia locală și regională. Ar trebui, de asemenea, să se precizeze în acest context că directivele în cauză nu impun statelor membre și autoritățile lor competente (centrale, guvernamentale, regionale sau locale) să contracteze sau să externalizeze

Dlui Valeriu Ștefan ZGONEA
Președintele Camerei Deputaților
Palatul Parlamentului
Str. Izvor nr. 2-4, sector 5
RO – 050563 BUCUREȘTI

furnizarea unor servicii pe care doresc să le ofere ele însele sau să le organizeze prin alte mijloace decât contractele de achiziții publice.

De asemenea, Comisia ar dori să atragă atenția asupra faptului că Uniunea Europeană este obligată să respecte Acordul privind achizițiile publice al OMC, care prevede un prag de 200 000 de drepturi speciale de tragere [corespunzând sumei de 200 000 EUR, astfel cum rezultă din Regulamentul (UE) nr. 1251/2011 din 30 noiembrie 2011, JOUE L 319 din 2 decembrie 2011, p. 43] pentru autoritățile publice regionale și locale. În sfârșit, Comisia ia notă de sugestia de a institui un mecanism pentru schimbul de informații privind achiziția pe loturi.

În plus, Comisia ia notă de observațiile cu privire la înființarea unor centre de cunoștințe și la eventualele lor efecte negative. Astfel cum se precizează în expunerea de motive a propunerii, Comisia consideră că centrele de cunoștințe vor duce la o reducere a cheltuielilor de judecată (atât pentru autoritățile contractante, cât și pentru întreprinderi), a costurilor legate de întârzierile în acordarea contractelor, rezultate din aplicarea incorectă a normelor privind achizițiile publice sau din pregătirea deficitară a procedurilor de achiziții, precum și a costurilor care decurg din fragmentarea și ineficiența actuală a consultanței acordate autorităților contractante.

În ceea ce privește propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind atribuirea contractelor de concesiune [COM (2011) 897 final], este important să se reamintească obiectivul său principal, și anume de a asigura securitatea juridică pentru autoritățile contractante și ofertanți. Această securitate juridică nu este obținută prin intermediul cadrului juridic actual, care pare parțial incomplet. Acest lucru duce, pe de o parte, la lipsa unor garanții juridice adecvate atât pentru autoritățile contractante, cât și pentru ofertanți și, pe de altă parte, la obstacole în calea intrării pe piață și la condiții de concurență inegale pentru operatorii economici.

Propunerea vizează clarificarea obligațiilor rezultate din aplicarea libertăților fundamentale ale UE în domeniul achizițiilor publice, în special libera circulație a serviciilor și dreptul la liberă stabilire. Există deja o legislație secundară pentru contractele de achiziții publice, și, parțial, pentru concesiunile de lucrări. Lacunele rămase se referă la atribuirea concesiunilor de servicii.

Până în prezent, statele membre nu au interpretat uniform sau nu au pus în aplicare suficient dispozițiile relevante din tratat. Incertitudinea juridică și închiderea piețelor care decurg de aici nu pot fi, probabil, înlăturate fără să se intervină la nivelul adecvat. Cu toate acestea, chiar dacă statele membre ar lua măsuri legislative la nivel național pentru a institui un cadru juridic bazat pe principiile transparenței și egalității de tratament prevăzute în tratat, cel puțin două probleme ar rămâne nerezolvate: riscul incertitudinii juridice care decurge din posibilele interpretări divergente ale acestor principii în temeiul legislației naționale, precum și riscul unor disparități vaste între legislațiile din diferite state membre, care rezultă din lipsa de precizie a standardelor UE aplicabile.

Incetitudinea juridică afectează atât definiția concesiunii, cât și regimul juridic aplicabil. Comisia consideră că jurisprudența Curții de Justiție a UE nu este suficientă în sine pentru a asigura securitatea juridică necesară pentru operatori în activitățile lor curente. Până în prezent, Curtea a pronunțat doar 26 de hotărâri privind concesiunile, dintre care 18 se refereau la definiția unor astfel de contracte. În plus, această jurisprudență limitată a Curții nu este încă stabilizată. De exemplu, este dificil să se concilieze două hotărâri recente, Oymanns (C-300/07) și Eurawasser (C-206/08), în ceea ce privește nivelul de risc care urmează să fie transferat concesionarului.

Mai mult, rămâne neclar conținutul precis al obligațiilor de transparență și de nediscriminare care decurg din tratat. Deși Curtea a încercat să clarifice conținutul principiului transparenței, făcând referire în câteva hotărâri la noțiunea de „publicitate corespunzătoare”, obligațiile specifice care decurg din acesta nu au fost niciodată concret definite. În mod similar, jurisprudența nu specifică cerințele procedurale concrete pentru respectarea principiului egalității de tratament.

Prin urmare, Parlamentul European și Consiliul UE, în calitatea lor de organe legislative ale Uniunii Europene, ar trebui să definească un astfel de cadru, în loc să lase această sarcină în seama Curții, ale cărei hotărâri sunt, prin natura lor, legate de situații de fapt specifice și, prin urmare, nu pot remedia în totalitate lipsa unei legislații secundare cuprinzătoare.

În ceea ce privește observațiile privind articolul 21 din propunere referitor la serviciile de cercetare și de dezvoltare, ar trebui subliniat faptul că enumerarea numerelor de referință din Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV) care intră în sfera de aplicare a acestui articol se realizează în scopul securității juridice și al transparenței. Eliminarea referirilor la CPV din dispoziția menționată anterior, astfel cum s-a solicitat în opinie, ar permite autorităților naționale să interpreteze domeniul său de aplicare în mod divergent, subminând obiectivul directivei, și anume de a asigura claritatea și securitatea juridică. Acest lucru este deosebit de important în cazul serviciilor cu potențial comercial transfrontalier, cum ar fi serviciile de cercetare și de dezvoltare, astfel cum se prevede la articolul respectiv. Trebuie remarcat faptul că aceeași dispoziție există în legislația aflată în vigoare; mai mult, ea este menținută în propunerea de directivă de reformare a actualei Directive 2004/18/CE.

După o lungă serie de negocieri tripartite, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au ajuns la un acord politic în cursul trilogului din 25 iunie 2013 cu privire la reforma directivelor referitoare la achizițiile publice, precum și cu privire la noua directivă privind concesiunile. Se așteaptă să se ajungă la un acord final privind ambele texte după perioada de vară, în timpul președinției lituaniene.

Comisia speră că aceste clarificări răspund preocupărilor exprimate de Camera Deputaților și așteaptă cu interes continuarea dialogului nostru politic în viitor.

Cu deosebită considerație,

Cecilia Malmström
Membru al Comisiei